

31972R2864

31.12.1972

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 306/1

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 2864/72

z dnia 19 grudnia 1972 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat dotyczący przystąpienia nowych Państw Członkowskich do Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej ⁽¹⁾, podpisany dnia 22 stycznia 1972 r., w szczególności art. 153 dołączonego do niego Aktu,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

na podstawie art. 30 Aktu Przystąpienia, rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 ⁽²⁾ z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, zmienione Aktem Przystąpienia, powinno być zmienione odpowiednio do wskazań ustanowionych w załączniku II część VII do Aktu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 1408/71 wprowadza się następujące zmiany:

1. Artykuł 1 lit. s) punkt a) otrzymuje brzmienie:

„okresy zamieszkania» oznaczają okresy zamieszkania, zdefiniowane lub uznane za takie przez ustawodawstwo, zgodnie z którym zostały one ukończone lub są uważane za ukończone”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 73 z 27.3.1972, str. 5.

⁽²⁾ Dz.U. L 149 z 5.7.1971, str. 2.

2. Artykuł 9 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli ustawodawstwo danego Państwa Członkowskiego uzależnia objęcie ubezpieczeniem dobrowolnym lub fakultatywnym kontynuowanym, od spełnienia okresów ubezpieczenia, to okresy ubezpieczenia lub okresy zamieszkania spełnione zgodnie z ustawodawstwem innego Państwa Członkowskiego uwzględnia się, w wymaganym zakresie, tak jak gdyby chodziło o okresy ubezpieczenia ukończone zgodnie z ustawodawstwem tego pierwszego państwa”.

3. Artykuł 18 ust. 1 i nagłówek otrzymują brzmienie:

„Sumowanie okresów ubezpieczenia, zatrudnienia lub zamieszkania

1. Właściwa instytucja Państwa Członkowskiego, którego ustawodawstwo uzależnia nabycie, zachowanie lub odzyskanie prawa do świadczeń od spełnienia okresów ubezpieczenia, zatrudnienia lub zamieszkania, uwzględnia, w niezbędnym zakresie, okresy ubezpieczenia, zatrudnienia lub zamieszkania ukończone zgodnie z ustawodawstwem innego Państwa Członkowskiego, jak gdyby były to okresy ukończone zgodnie ze stosowanym przez nią ustawodawstwem.”

4. W art. 19 ust. 2 dodaje się akapit drugi w brzmieniu:

„W przypadku, kiedy członkowie rodziny zamieszkują terytorium Państwa Członkowskiego, zgodnie z ustawodawstwem którego, prawo do otrzymywania świadczeń niepieniężnych nie jest uzależnione od warunków ubezpieczenia lub zatrudnienia, świadczenia niepieniężne, jakie otrzymują, są uważane za udzielane na rachunek instytucji, w której pracownik jest ubezpieczony, chyba że jego małżonek lub osoba sprawująca opiekę nad dziećmi wykonuje działalność zawodową lub handlową na terytorium danego Państwa Członkowskiego.”

5. Artykuł 27 otrzymuje brzmienie:

„Emerytury lub renty należne na podstawie ustawodawstwa kilku Państw Członkowskich, gdy prawo do świadczeń przysługuje w państwie zamieszkania

Emeryt lub rencista, który jest uprawniony do emerytury lub renty na podstawie ustawodawstw dwóch lub więcej Państw Członkowskich, z których jedno jest Państwem Członkowskim, na terytorium którego zamieszkuje, i który jest uprawniony do świadczeń na podstawie ustawodawstw ostatniego z tych Państw Członkowskich, uwzględniając, w odpowiednim przypadku, przepisy art. 18 oraz załącznika V, oraz członkowie jego rodziny otrzymują te świadczenia od instytucji miejsca zamieszkania i na jej koszt, tak jak gdyby zainteresowany pobierał emeryturę lub rentę na podstawie ustawodawstwa jedynie tego ostatniego Państwa Członkowskiego.”

6. Artykuł 28 ust. 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli emeryt lub rencista ma prawo do wymienionych świadczeń na podstawie ustawodawstw dwóch lub więcej Państw Członkowskich, ich koszt obciąża właściwą instytucję Państwa Członkowskiego, którego ustawodawstwu emeryt lub rencista podlegał najdłużej; w przypadku gdy stosowanie tej zasady spowodowałoby nałożenie kosztu świadczeń na kilka instytucji, to koszt ten spoczywa na tej z wymienionych instytucji, której ustawodawstwu emeryt lub rencista podlegał ostatnio.”

7. Po art. 28 dodaje się art. 28a w brzmieniu:

„Artykuł 28a

Emerytury lub renty należne na podstawie ustawodawstw jednego lub więcej Państw Członkowskich innych niż państwo zamieszkania, gdy prawo do świadczeń przysługuje w tym ostatnim państwie

Jeżeli emeryt lub rencista uprawniony do emerytury lub renty na podstawie ustawodawstwa jednego z Państw Członkowskich lub do rent lub emerytur na podstawie ustawodawstw dwóch lub więcej Państw Członkowskich, zamieszkuje na terytorium Państwa Członkowskiego, zgodnie z ustawodawstwem którego prawo do świadczeń niepieniężnych nie jest uzależnione od warunków ubezpieczenia lub zatrudnienia, i jeżeli na podstawie tych ustawodawstw nie przysługuje mu emerytura lub renta, koszt świadczeń niepieniężnych, które udzielane są uprawnionemu oraz członkom jego rodziny, obciąża instytucję jednego z Państw Członkowskich właściwych w zakresie emerytur

i rent, określoną zgodnie z zasadami ustanowionymi w art. 28 ust. 2, o ile wymieniony uprawniony oraz członkowie jego rodziny byliby uprawnieni do tych świadczeń na podstawie ustawodawstw stosowanych przez wymienioną instytucję, gdyby zamieszkiwali na terytorium Państwa Członkowskiego, gdzie znajduje się ta instytucja.”

8. Artykuł 31 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Emeryt lub rencista uprawniony do renty lub emerytury na podstawie ustawodawstw jednego Państwa Członkowskiego lub do renty lub emerytury na podstawie ustawodawstw dwóch lub więcej Państw Członkowskich, który jest także uprawniony do świadczeń na podstawie ustawodawstwa jednego z tych Państw Członkowskich, oraz członkowie jego rodziny, którzy przebywają na terytorium jednego z Państw Członkowskich innego niż to, które zamieszkuje, otrzymują:”

9. Artykuł 33 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 33

Składki obciążające emerytów lub rencistów

Instytucja Państwa Członkowskiego zobowiązana do wypłacania emerytury lub renty, która wykonuje ustawodawstwo przewidujące potrącanie składek od emerytów lub rencistów z tytułu świadczeń w razie choroby lub macierzyństwa, uprawniona jest do dokonywania tych potrąceń z emerytur lub rent, których wysokość ustalana jest zgodnie z danym ustawodawstwem, z emerytury lub renty należnej od niej, o ile świadczenia, udzielane na mocy art. 27, 28, 28a, 29, 31 i 32, obciążają instytucję wymienionego Państwa Członkowskiego.”

10. W sekcji 1 rozdziału 2 tytułu III nagłówek otrzymuje ponownie brzmienie:

„Pracownicy podlegający wyłącznie ustawodawstwu, zgodnie z którym wysokość świadczeń z tytułu inwalidztwa nie zależy od długości okresów ubezpieczenia.”

11. Artykuł 37 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pracownik, który podlegał kolejno lub na przemian ustawodawstwom dwóch lub kilku Państw Członkowskich i który ukończył okresy ubezpieczenia wyłącznie na podstawie ustawodawstw, zgodnie z którymi kwota świadczeń z tytułu inwalidztwa nie zależy od długości okresów ubezpieczenia, korzysta ze świadczeń zgodnie z przepisami art. 39. Artykuł ten nie dotyczy podwyżek lub dodatków na dzieci, przyznawanych zgodnie z przepisami rozdziału 8.”

12. Artykuł 38 ust. 1 i nagłówek otrzymują brzmienie:

„Sumowanie okresów ubezpieczenia

1. Instytucja właściwa Państwa Członkowskiego, którego ustawodawstwo uzależnia nabycie, zachowanie lub odzyskanie prawa do świadczeń od spełnienia okresów ubezpieczenia, uwzględnia, w niezbędnym zakresie, okresy ubezpieczenia lub zamieszkania, w niezbędnym zakresie, okresy ubezpieczenia lub zamieszkania, spełnione zgodnie z ustawodawstwem innego Państwa Członkowskiego tak, jak gdyby chodziło o okresy ukończone zgodnie ze swoim własnym ustawodawstwem.”

13. Artykuł 45 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Instytucja właściwa Państwa Członkowskiego, którego ustawodawstwo uzależnia nabycie, zachowanie lub odzyskanie prawa do świadczeń od ukończenia okresów ubezpieczenia lub zamieszkania, uwzględnia, w niezbędnym zakresie, okresy ubezpieczenia lub zamieszkania, spełnione zgodnie z ustawodawstwem innego Państwa Członkowskiego tak, jak gdyby były one okresami ukończonymi zgodnie ze stosowanym przez nią ustawodawstwem.”

14. Skreśla się art. 45 ust. 4.

15. Artykuł 46 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli pracownik podlegał ustawodawstwu Państwa Członkowskiego i jeżeli spełnił warunki wymagane do przyznania prawa do świadczeń bez konieczności zastosowania przepisów art. 45, właściwa instytucja tego Państwa Członkowskiego ustala, zgodnie z przepisami stosowanego przez nią ustawodawstwa, wysokość świadczeń odnoszącą się do długości okresów ubezpieczenia lub zamieszkania, które należy uwzględnić zgodnie z tym ustawodawstwem.”

16. W art. 46 ust. 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) instytucja ustala teoretyczną wysokość świadczenia, o które zainteresowany mógłby się ubiegać, gdyby wszystkie okresy ubezpieczenia i zamieszkania, ukończone zgodnie z ustawodawstwem Państw Członkowskich, którym podlegał, zostały ukończone w danym Państwie Członkowskim i zgodnie z tym ustawodawstwem, które

stosuje ona w dniu przyznania świadczenia. Jeśli wysokość świadczenia, zgodnie z tym ustawodawstwem, nie zależy od długości okresów ukończonych, to wysokość tego świadczenia jest uznawana za wysokość teoretyczną, określoną w niniejszym akapicie.”

17. W rozdziale 4 tytułu III wprowadza się następujące zmiany:

Skreśla się sekcję 1 i art. 51a. Sekcje 2, 3, 4 i 5 otrzymują oznaczenia odpowiednio 1, 2, 3 i 4.

18. Artykuł 64 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 64

Sumowanie okresów ubezpieczenia lub zamieszkania

Instytucja właściwa Państwa Członkowskiego, którego ustawodawstwo uzależnia nabycie, zachowanie lub odzyskanie prawa do świadczenia z tytułu śmierci od ukończenia okresów ubezpieczenia lub zamieszkania, uwzględnia, w niezbędnym zakresie, okresy ubezpieczenia lub zamieszkania ukończone zgodnie z ustawodawstwem innego Państwa Członkowskiego tak, jak gdyby chodziło o okresy ukończone zgodnie z ustawodawstwem stosowanym przez tę instytucję.”

19. Artykuł 77 ust. 2 lit. b) ppkt ii) otrzymuje brzmienie:

„ii) w innych przypadkach, zgodnie z ustawodawstwem tego z Państw Członkowskich, któremu zainteresowany podlegał najdłużej, jeżeli prawo do jednego ze świadczeń, określonych w ust. 1, przysługuje na podstawie tych ustawodawstw, uwzględniając, w odpowiednim przypadku, przepisy art. 79 ust. 1 lit. a); jeżeli na podstawie tych ustawodawstw nie przysługuje żadne prawo do świadczeń, warunki przyznania takiego prawa są rozpatrywane w świetle ustawodawstw innych zainteresowanych Państw Członkowskich, w porządku malejącej długości okresów ubezpieczenia lub zamieszkania, ukończonych zgodnie z ustawodawstwem tych Państw Członkowskich.”

20. Artykuł 78 ust. 2 lit. b) ppkt ii) otrzymuje brzmienie:

„ii) w innych przypadkach, zgodnie z ustawodawstwem tego z Państw Członkowskich, któremu zmarły pracownik podlegał najdłużej, jeżeli prawo do jednego ze świadczeń, określonych w ust. 1, przysługuje na podstawie tych ustawodawstw, uwzględniając, w odpowiednim przypadku, przepisy art. 79 ust. 1 lit. a); jeżeli na podstawie tych ustawodawstw nie przysługuje żadne prawo,

warunki przyznania tego prawa są rozpatrywane w świetle ustawodawstw innych Państw Członkowskich, w porządku malejącej długości okresów ubezpieczenia lub zamieszkania, ukończonych zgodnie z ustawodawstwem tych Państw Członkowskich.”

21. W art. 79 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„W przypadku, gdy zastosowanie zasady ustalonej w art. 77 ust. 2 lit. b) ppkt ii) i art. 78 ust. 2 lit. b) ppkt ii), spowodowałoby, iż kilka Państw Członkowskich okaże się właściwymi, przy jednakowej długości okresów, świadczenia w rozumieniu art. 77 lub art. 78, w zależności od przypadku, przyznawane są zgodnie z ustawodawstwem tego spośród Państw Członkowskich, któremu pracownik podlegał ostatnio.”

22. Skreśla się art. 79 ust. 4.

23. Załącznik III pkt B otrzymuje brzmienie:

„B. DANIA

Żadne.”

24. W załączniku V w pkt B wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Pracownicy ubiegający się o emeryturę lub rentę oraz emeryci i renciści, jak również członkowie ich rodzin, określani w art. 19, 22 ust. 1 i 3, w art. 25 ust. 1 i 3, w art. 26 ust. 1 oraz w art. 28a, 29 i 31 rozporządzenia, o ile zamieszkują w Danii lub tam przebywają, są uprawnieni do świadczeń niepieniężnych na tych samych warunkach, jakie są przewidziane w duńskim ustawodawstwie dla osób, których dochód nie przekracza poziomu ustalonego w art. 3 ustawy nr 311 z 9 czerwca 1971 r. dotyczącej publicznej służby zdrowia, w przypadku gdy koszty tych świadczeń obciążają instytucję Państwa Członkowskiego innego niż Dania.”;

b) ustęp 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Przepisów art. 1 ust. 1 nr 2 ustawy o emeryturach, art. 1 ust. 1 nr 2 ustawy o rentach inwalidzkich i art. 2

ust. 1 nr 2 ustawy o rentach i zasiłkach dla wdów, nie stosuje się do pracowników i osób pozostających przy życiu po śmierci pracowników, którzy zamieszkują w Państwie Członkowskim innym niż Dania.”;

c) po ust. 5 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„6. Przepisy duńskiego ustawodawstwa dotyczące emerytur i rent wdowich stosuje się do wdowy po pracowniku, który podlegał duńskiemu ustawodawstwu, także wtedy, jeśli wdowa nie zamieszkiwała w Danii.

7. Przepisy rozporządzenia nie naruszają przepisów tymczasowych duńskiej ustawy z dnia 7 czerwca 1972 r. w sprawie uprawnień do świadczeń emerytalnych obywateli duńskich, którzy przez określony czas bezpośrednio przed złożeniem wniosku rzeczywiście zamieszkiwali w Danii. Jednakże emerytura jest przyznawana obywatelom innych Państw Członkowskich, którzy przez rok bezpośrednio przed złożeniem wniosku rzeczywiście zamieszkiwali w Danii na warunkach, przewidzianych dla obywateli duńskich.

8. Okresy, podczas których pracownik przygraniczny lub pracownik sezonowy, zamieszkujący terytorium Państwa Członkowskiego innego niż Dania, pracował w Danii, są uważane za okresy zamieszkania w według duńskiego ustawodawstwa. To samo stosuje się do tych okresów, podczas których taki pracownik został oddelegowany na terytorium Państwa Członkowskiego innego niż Dania.

9. W celu ustalenia, czy warunki do prawa do świadczeń macierzyńskich, przewidzianych w rozdziale 12 ustawy w sprawie dziennych świadczeń pieniężnych w razie choroby lub macierzyństwa są spełnione, o ile zainteresowany nie podlegał duńskiemu ustawodawstwu przez cały okres referencyjny określony w art. 34 ust. 1 lub 2 wspomnianej ustawy:

a) uwzględnia się okresy ubezpieczenia spełnione, w danym przypadku, zgodnie z ustawodawstwem Państwa Członkowskiego innego niż Dania, podczas których zainteresowany nie podlegał duńskiemu

ustawodawstwu, jak gdyby okresy były spełnione zgodnie z tym ostatnim ustawodawstwem; oraz

- b) uważa się, że zainteresowany otrzymał podczas uwzględnionych okresów średnie wynagrodzenie w wysokości równej kwocie średnich wynagrodzeń, potwierdzonych w trakcie okresów spełnionych zgodnie z duńskim ustawodawstwem podczas danego okresu referencyjnego.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z chwilą przystąpienia nowych Państw Członkowskich do Wspólnot Europejskich.

Jednakże stosowanie tego rozporządzenia w nowych Państwach Członkowskich jest odroczone do:

- 1 kwietnia 1973 r. dla Danii,
- 1 kwietnia 1973 r. dla Irlandii,
- 1 kwietnia 1973 r. dla Zjednoczonego Królestwa.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 grudnia 1972 r.

W imieniu Rady

T. WESTERTERP

Przewodniczący